

Begroeting

Moge God ons de moed schenken om staande te blijven in moeilijke momenten. Onder zijn naam zijn wij hier samen. + de Vader, Zoon en heilige Geest. Amen.

Goede vrienden, vandaag is het de eerste dag van een week die onze geschiedenis diepgaand heeft beïnvloed, en die daarom heet: GOEDE WEEK. Deze palmviering opent voor ons de Goede Week. De kieswijzer plaatst ons voor de keuze: 'vrijheid' en 'trouw'. Jezus heeft in alle vrijheid zijn weg gekozen en ondanks de consequenties blijft hij trouw aan zijn roeping. Blijven wij trouw aan onze vrije keuze om Jezus tot ons voorbeeld te nemen?

Palmwijding

Het is een oude traditie
om op Palmzondag palmtakjes te zegenen
en ze dan mee naar huis te nemen om ze een plaatsje te geven
achter het kruisbeeld in huiselijke kring.
Deze palmtakjes verwijzen naar de vreugde
omdat we in Jezus de Messias hebben gevonden,
Hij die ons leven zin en toekomst geeft.
Maar tegelijk herinneren deze takjes ons
aan de tragedie en het onbegrip,
de pijn en het lijden die Jezus moest doorstaan,
en die mensen nog steeds moeten doorstaan
omwille van hun geloof en hun inzet
voor een rechtvaardiger en liefdevolle wereld.

De priester besprenkelt de palmtakken met gewijd water

**God,
zegen + deze groene takken die de winter overleven,
zegen ze als hoopvolle tekens van leven op aarde,
zegen deze palmen
en de huizen en kamers waarin ze straks een plaatsje krijgen.
Zegen de mensen die er wonen en die ons dierbaar zijn.
Zegen ook allen, God,
die in hun leven de weg van Jezus gaan
en op die weg met lijden worden geconfronteerd.
Zegen hen, zegen ons allen met uw liefde en vrede
in Jezus Christus, onze Heer. Amen.
Als afsluiting van deze palmwijding luisteren wij
naar het verhaal van Jezus' intocht in Jeruzalem.**

Lezing is genomen uit het H. Evangelie volgens Mattheüs (Mt 21,1-11)

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Betfage, zond Jezus twee van hen vooruit met de opdracht: 'Gaat naar het dorp, daar vóór u, en het eerste dan ge zult vinden is een vastgebonden ezelin met een veulen. Maakt die los en brengt ze bij Mij. En als iemand u een aanmerking maakt, zegt dan: de Heer heeft ze nodig, maar zal ze spoedig terugsturen.'

Dit gebeurde, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet: 'Zeg aan de dochter van Sion: zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier.'

De leerlingen begaven zich op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. Zij brachten de ezelin met haar veulen, legden er hun mantels overheen en Hij ging erop zitten. Zeer velen uit het volk spreidden hun mantels uit op de weg, terwijl anderen de weg bedekten met twijgen die zij van de bomen hadden gesneden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: 'Hosanna, Zoon van David, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge!'

Toen Hij Jeruzalem binnentrok, raakte de hele stad in beroering en men vroeg: 'Wie is dat?' Het volk antwoordde: 'Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea.'

Gebed om ontferming

Barmhartige God, de weg naar Jeruzalem is ons geweest door Jezus, uw Zoon, met zijn koninklijke daden van liefde en erbarmen, van gerechtigheid en trouw. Ontferm en erbarm U over ons, pelgrims onderweg.

Heer, niets is menselijker dan fouten maken.

Niets getuigt van meer liefde dan mekaar vergeving schenken.

Toch is dit soms zo moeilijk. Als we vaak zo koppig met mekaar omgaan, vergeef ons dan, Heer. Heer ontferm U.

Christus, op deze Palmzondag trekken we samen met U naar Jeruzalem, ook met palmtakken, die we straks thuis achter het kruis willen steken, maar de rest van het jaar denken we daar misschien niet meer aan.

Christus ontferm U.

Heer, als ze ons vragen of we leerling van U zijn, gebeurt het wel eens dat een echt overtuigend, positief antwoord achterwege blijft, want we willen niet blootstaan aan het risico om als naïef bestempeld te worden.

Heer ontferm U.

Heer onze God, we kunnen onze houding veranderen. We kunnen leren op ieder ogenblik ontvankelijk te zijn voor wat U ons juist wil geven. We kunnen leren ontvangen zonder vast te houden of te begeren.

Maar we kunnen het niet alléén. Kom ons ter hulp, kom Heer Jezus, kom. Amen.

Openingsgebed

Enige God,

wij zijn hier bijeen om Palmzondag te vieren.

Wij danken U voor uw Zoon, die op aarde is gekomen om te leven met en onder de mensen.

Hij leerde ons wat goed is.

Hij opende onze ogen en oren.

Hij leerde ons spreken met respect.

Hij deed ons inzien dat elke mens op aarde telt, wie hij ook is en waar hij ook woont.

Wij danken U om de liefde die ons is aangereikt door uw Zoon Jezus die van elke mens heeft gehouden.

Moge uw Zoon ons Voorbeeld en onze Kracht zijn.

Amen.

Eerste lezing uit Jesaja 50.4-7.

God de Heer heeft Mij de gave van het woord geschonken: Ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot Mij en Ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot Mij gesproken en Ik heb Mij niet verzet, Ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood Ik aan wie Mij sloegen, mijn wangen aan wie Mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb Ik niet afgewend van wie Mij smaadden en Mij bespuwden. God de Heer zal Mij helpen: daarom zal Ik niet beschaamd staan en zal Ik geen spier vertrekken. Ja, Ik weet dat Ik niet te schande zal worden.

Evangelie uit het lijdensverhaal volgens Mt 26, 14-27,66

(zie tekst achteraan dit document)

Homilie

Groene palmtakjes, tekens van hoop. We gebruiken ze zoveel, om thuis, aan het kruisbeeld te hangen. Palmzondag opent meestal feestelijk. Jezus begint aan zijn laatste en belangrijkste tocht. Welke tocht dat zal worden, wordt ons verhaald in het passieverhaal: een tocht doorheen verraad en verlatenheid, veroordeling en kruisiging, richting Golgotha en het graf.

Bij de intocht in Jeruzalem lijkt het erop alsof vele vrienden en getrouwen klaar staan om samen met Jezus zijn laatste tocht aan te vatten. Het lijkt erop alsof ze hun held nooit zullen loslaten. Maar schijn bedriegt. Voor Jezus is het inmiddels duidelijk: straks zal Hij alleen verder moeten gaan. Hij zal de menigte supporters en zelfs zijn leerlingen achter zich laten, om vooruit te komen. Rijdt Jezus voor zichzelf? Neen, juist omdat Hij ons niet los wil laten, gaat Hij nu alleen voorop.

Een gedicht van Willem Barnard voor de passieweek begint met deze regel: 'Alles wat over ons geschreven is, gaat Hij volbrengen deze laatste dagen' (ZJ 370). Wat Jezus gaat volbrengen is niet alleen wat over Hem geschreven is, maar alles wat over ons geschreven is, namelijk dat God ons liefheeft en bestemd heeft voor het leven. Dat Hij barmhartig is en vergeving schenkt. Dat Hij rechtvaardig is en opkomt voor de arme. Dat Hij een God van levenden is en niet van doden.

Goede mensen, aan wie denk ik bij het begin van de passieweek? Aan zovele mensen die dezer dagen bijzonder getroffen worden door het coronaprobleem. Ik denk in het bijzonder aan de vele bewoners van woonzorgcentra die weken hun geliefden moeten missen. Ik denk aan de vele zieken, thuis en in ziekenhuizen, die hun kruis moeten dragen. Ik denk aan de overledenen als gevolg van deze epidemie, die vaak eenzaam en zonder afscheid zijn gestorven.

Waar staan wij langs de kruisweg van Jezus? Op deze palmzondag nodig ik jullie graag uit om in de buurt van het kruis te blijven: het kruis van Jezus en het kruis van al zijn lotgenoten. Amen.

Marc Verwaeren, *pastoor-deken*.

Geloofsbelijdenis

Voorbede

God, terwijl wij opzien naar het kruis, bidden wij: neem ons bij de hand wanneer wij proberen de weg van Jezus te gaan.

Bidden wij voor hen die lijden onder de macht van overheersing,
voor de daklozen en de vluchtelingen,
voor de slachtoffers van natuurrampen en zinloze oorlogen.
Laten wij zingend bidden.

Bidden we voor hen wiens idealen worden onderuitgehaald
door de harde realiteit van deze wereld.
Moge zij hun dromen niet opgeven, en moge zij de kracht ontvangen
hun ontgoochelingen om te zetten in positieve.
Laten wij zingend bidden.

Bidden we dat we in het goede zouden blijven geloven,
ook al kunnen we deze wereld niet onmiddellijk veranderen.
Heer, geef ons het vertrouwen dat Jezus had: dat het leven sterker is dan de dood. En mogen wij
blijven geloven in de kracht van geloof, hoop en liefde.
Laten wij zingend bidden.

Heer, help ons om, bij alles wat ons overkomt, te blijven geloven in U. Amen.

Gebed over de gaven

**Enige God,
In deze simpele gaven van brood en wijn,
bieden we U de grote en kleine offers
van onze veertigdagentijd aan.
Wij hebben U hulde gebracht bij onze palmwijding.
Wilt Gij ons dan de kracht geven
om in U te blijven geloven
en U niet te verloochenen
als het leven moeilijk wordt.
Dat vragen wij u voor vandaag
en alle dagen van ons leven. Amen.**

HET GROTE DANKGEBED

Onze Vader

Vredewens

Communie

Bezinningstekst na de Communie

Eén takje is ons genoeg,
een groene tak van hoop
ons gelovig aangereikt,
niet als een magische kracht,
maar als een krachtig symbool
van nieuwe hoop.

Eén takje is ons genoeg,
een groene twijg van vrede
die vertelt van een goddelijke mens,
Jezus van Nazareth,
en ons uitdaagt
om zijn weg te gaan
van dienende goedheid
en teder nabij-zijn
Een takje is ons genoeg.

Slotgebed

**Enige God,
de intocht in Jeruzalem,
de opgang naar de stad van vrede,
is begonnen.
De palm in onze handen spreekt van hoop.
De geest van Jezus overwint en is aan zet
waar mensen opstaan tegen onrecht
en meebouwen aan een vreedevolle samenleving.
Mag de Goede Week
ons daarvan bewustmaken,
ons doen groeien tot bondgenoten van Jezus
en van de meest kwetsbaren onder ons.
We vragen het U,
voor nu en voor de dagen die we tegemoet gaan.
Amen.**

Zending en Zegen

Het palmtakje dat we aan het kruis in onze huizen steken, de goede boodschap van Jezus die we in ons hart opnemen, zijn tekens van de kracht die de wereld met al het negatieve kan vernieuwen. Dat geloven wij als christen. Daar ligt ook onze zending. Zegen ons daartoe de dragende grond van ons bestaan, God, + die Vader is, Zoon en heilige Geest. Amen

Het lijdensverhaal volgens Matteüs in eigentijdse taal   A-jaar (Mt. 26,14 – 27,66)

V = Verteller

A = Andere

J = Jezus

V   Eén van de twaalf leerlingen, Judas Iskariot, ging naar de priesters toe en zei:

A   “Ik kan jullie helpen om Jezus gevangen te nemen. Wat krijg ik daarvoor?”

V   Vanaf dan kan Judas niet meer terug. Hij zoekt naar het goede moment om Jezus uit te leveren

V   Het is de eerste dag van het Joodse Paasfeest en de leerlingen komen bij Jezus:

A   “Meester, waar zullen we de paasmaaltijd voor U klaarmaken?”

J   “Ga naar de stad en zoek de man die ons in Jeruzalem altijd helpt. Zeg hem: Onze Meester laat zeggen dat zijn tijd gekomen is. Hij wil in jouw huis nog eens de paasmaaltijd gebruiken, samen met ons.”

V   Door deze woorden zijn de leerlingen verward, maar doen wat Jezus vraagt. Ze bereiden het paasmaal voor.

’s Avonds gaat Jezus met zijn leerlingen aan tafel.

Tijdens de maaltijd zegt Hij plotseling:

J   “Eén van jullie zal Mij uitleveren.”

V   Verbaasd kijken de leerlingen elkaar aan.

Wat bedoelt Hij?

Ze willen duidelijkheid. Om beurten dringen ze aan:

A   “Ben ik het, Heer? Ik toch niet, Meester?”

V   Jezus voelt hun angst en ongeloof.

Hij antwoordt:

J   “Daarnet nam iemand samen met Mij een stuk brood uit de schaal. Hij is het die Mij zal uitleveren.”

V   Jezus vervolgt.

J   “De Mensenzoon zal sterven zoals het staat in de heilige boeken.

Maar voor hem die Mij uitlevert, is het een ramp. Hij was beter nooit geboren.”

V   Judas voelt zich aangesproken en beseft hoe Jezus hem doorziet.

Op zijn beurt richt hij zich tot Jezus:

A   “Ik ben het toch niet, Meester?”

V   Jezus kijkt hem rustig en met medelijden aan.

J   “Je zegt het zelf, Judas.”

- V Dan neemt Jezus een stuk brood. De leerlingen voelen dat Hij iets gaat zeggen en kijken vol verwachting toe.
Jezus maakt een zegenend gebaar.
- J “Dank U, Vader in de hemel, voor dit brood.”
- V Vervolgens breekt Hij het brood en geeft ieder van zijn leerlingen een stuk.
- J “Neem en eet van dit brood, zo geef Ik Mezelf voor jullie.”
- V Daarna neemt Hij een beker wijn, dankt God en laat de beker rondgaan.
- J “Drink allen van deze wijn: het bloed van een nieuw verbond tussen God en zijn volk. Het wordt geplengd voor velen tot vergeving van de zonden, als het begin van een nieuwe wereld waar vrede zal heersen.”
- V De leerlingen voelen dat er iets ernstigs op til is, maar weten niet wat. Ze drinken en stilzwijgend geven ze de beker aan elkaar door.
Dan zegt Jezus:
- J “Vanaf nu, beste vrienden, zal Ik geen wijn meer drinken met jullie, tot de dag dat we samen zijn in het rijk van mijn hemelse Vader.”
- V Het wordt voor de leerlingen steeds raadselachtiger. Het maakt hen bang.
Na het eten zingen ze als naar gewoonte nog enkele psalmen als danklied voor God. Ze verlaten de zaal en gaan op weg naar de Olijfberg.
- V Onderweg probeert Jezus zijn leerlingen te laten inzien wat er gaat gebeuren.
- J “Vannacht vrienden, gaan jullie Mij allemaal in de steek laten. Er staat immers geschreven in de heilige boeken: Ik zal de herder doden en de schapen van zijn kudde zullen alle kanten op rennen. Maar luister goed: wanneer je na mijn dood ontdekt dat Ik weer tot leven ben gekomen, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.”
- V Petrus roept het uit:
- A “Nooit, Meester, nooit zal ik U in de steek laten. Al de anderen misschien wel, maar ik nooit.”
- J “Luister goed, Petrus. Het zal nog deze nacht gebeuren. Voor de haan heeft gekraaid, zal jij tot drie keer toe zweren dat je Mij niet kent.”
- V Het versterkt de overmoed van Petrus nog.
- A “Heer, als het moet, wil ik zelfs samen met U sterven. Nooit zal ik U verloochenen.”
- V Alle andere leerlingen gaan volmondig met Petrus akkoord. Jezus kijkt hen medelijdend aan. Hij weet hoe goed ze het bedoelen, maar ook hoe zwak ze zijn.

- V Vervolgens nodigt Jezus hen uit om naar een plek te gaan, die Getsemane heet. Als ze daar aankomen, zegt Jezus tot zijn leerlingen:
- J “Wacht hier op Mij, tot Ik weerkom. Ik ga wat verder om te bidden.”
- V Petrus en de twee broers, Jakobus en Johannes, neemt Hij mee.
- J “Ik ben doodsbang, vrienden, Ik houd het niet meer uit. Ik ben zo bedroefd. Blijf hier en waak met Mij.”
- V Zelf loopt Jezus nog een eindje verder. Hij knielt neer, buigt diep naar de grond en bidt tot zijn hemelse Vader.
- J “Vader, als het enigszins kan, zorg dan dat Ik niet hoeft te lijden. Laat deze beker aan Mij voorbijgaan. Maar niet mijn wil telt, maar die van U.”
- V Hij zoekt zijn drie leerlingen op. Ze liggen te slapen. Het raakt Hem en Hij spreekt Petrus aan:
- J “Kan je niet eens een uur met Mij waken? Bid God om kracht dat je niet toegeeft aan de verleiding van de gemakkelijkste weg. Want je wil wel het goede doen, maar je bent zo zwak als het moeilijk wordt.”
- V Dan gaat Jezus voor de tweede keer bij hen weg en bidt:
- J “Vader, als het echt niet anders kan, zal Ik het lijden doorstaan tot het uiterste. Wat nodig is voor de komst van uw Rijk van vrede, moet gebeuren.”
- V Gesterkt door deze vastberadenheid, keert Hij terug naar de drie leerlingen. Ze liggen te slapen. Jezus laat hen met rust en gaat weer heen.
- Een derde keer bidt Hij tot zijn Vader in de hemel. Telkens met dezelfde woorden. Wanneer Hij terug bij de slapende leerlingen komt, zegt Hij:
- J “Hoe is het mogelijk dat je nog altijd rustig ligt te slapen! Elk ogenblik kan de Mensenzoon worden uitgeleverd aan leiders die zijn boodschap van vrede verwerpen.
- Kom, we moeten gaan. De man die Me uitlevert is vlakbij.”
- V Jezus is nog niet uitgesproken als Judas, één van zijn leerlingen, aankomt. Hij is in het gezelschap van een grote groep mensen, bewapend met zwaarden en stokken. Ze zijn door de priesters en leiders van het volk meegestuurd. Judas heeft met hen een teken afgesproken:
- A “Degene die ik kus, is Jezus. Die moet je gevangennemen.”
- V Judas loopt recht op Jezus af.
- A “Gegroet, Meester.”
- V Nadat Judas Hem heeft gekust, spreekt Jezus hem met medelijden toe.
- J “Ben je daarvoor gekomen, vriend?”
- V Daarop komen de gewapende mannen dichterbij en grijpen Jezus vast. In het tumult trekt één van de leerlingen van Jezus zijn zwaard. Hij raakt de knecht van de hogepriester en hakt diens oor af. Jezus reageert heftig.

- J “Steek je zwaard weg! Wie geweld gebruikt, zal door geweld omkomen. Je weet toch dat mijn hemelse Vader tal van mogelijkheden heeft om Mij bij te staan. Wat in de heilige boeken geschreven staat, moet in vervulling gaan.”
- V Dan richt Jezus zich tot de mannen die Hem komen arresteren.
- J “Je bent gekomen met zwaarden en knuppels om Mij gevangen te nemen alsof Ik een gevaarlijke misdadiger ben. Elke dag zat Ik in de tempel om de mensen te onderrichten. Toen heb je Mij niet gevangengenomen. Wat nu gebeurt, is wat de profeten hebben voorspeld.”
- V Daarop vluchten alle leerlingen verschrikt weg en laten Jezus in de steek.
- V De mannen die Jezus hebben aangehouden, brengen Hem naar Kajafas, de hogepriester. De Schriftgeleerden en de leiders zijn er bijeen. Petrus volgt alles vanop een afstand. Zo komt hij op de binnenplaats van het huis van de hogepriester. Hij zet zich tussen de knechten om onopvallend te volgen wat er gebeurt.
De priesters, de wetgeleerden en de leiders zoeken een schijngetuigenis om Jezus te kunnen doden. Er volgen vele valse beschuldigingen, maar geen enkele is steekhoudend. Tot twee mannen naar voren komen.
- A “Wij hebben Jezus horen zeggen: Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen.”
- V Daarop staat de hogepriester op en vraagt aan Jezus:
- A “Waarom reageer Je niet? Je hoort toch wat deze mensen over Je zeggen?”
- V Jezus zwijgt. En de hogepriester gaat door.
- A “Bij de naam van de levende God, geef antwoord! Ben Jij de Messias, de Zoon van God?”
- J “U zegt het zelf. En zelfs meer. Ik zeg tegen allen die het kunnen horen: vanaf nu zullen jullie de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van God en Hem zien komen op de wolken van de hemel.”
- V Op dit moment heeft de hogepriester gewacht. Hij scheurt zijn priestermantel en roept uit:
- A “Deze man beledigt God. We hebben geen getuigen meer nodig. We hebben met onze eigen oren gehoord dat Hij God lastert. Wat denken jullie?”
- V Ze zijn allen eensgezind.
- A “Hij is schuldig en verdient de doodstraf.”
- V Ze spuwen Jezus in het gelaat en slaan Hem. Terwijl ze Hem schoppen, spotten ze:
- A “Wel, Messias, zeg eens, wie heeft Je geslagen en wie is de volgende die Je zal slaan?”

- V Petrus zit nog steeds op de binnenplaats. Een dienstmeisje komt naar hem toe en wijst hem aan.
- A “Jij hoort ook bij die Jezus van Nazareth, hé.”
- V Petrus schrikt, maar herpakt zich snel.
- A “Ik snap niet waarover je het hebt, meid.”
- V Iedereen kijkt in zijn richting. Hij schudt zijn hoofd en staat op om naar het poortgebouw te gaan. Een ander meisje herkent hem ook en richt zich met luide stem tot de omstanders:
- A “Echt waar, deze man hoort bij Jezus van Nazareth. Ik herken hem.”
- V Petrus vloekt en ontkent het opnieuw.
- A “Bij God, ik ken die vent niet eens.”
- V Even later komen enkele mensen naar hem toe:
- A “Je accent verraadt je, man. Jij komt uit Galilea en je hoort bij de groep volgelingen van Jezus van Nazareth.”
- V Petrus voelt zich in het nauw gedreven en begint opnieuw te vloeken.
- A “Laat me met rust, ik zweer het jullie, ik ken die man niet.”
- V Op hetzelfde ogenblik kraait een haan. En Petrus herinnert zich de woorden van Jezus: “Vóór de haan kraait, zul je Mij driemaal verloochenen.”
- Hij gaat naar buiten en begint te huilen, ontgoocheld over zichzelf.
- V Vroeg in de morgen beslissen alle priesters en leiders van het volk om Jezus ter dood te brengen. Ze laten Hem vastbinden en brengen Hem voor Pilatus, de landvoogd.
- Als Judas, die Jezus uitleverde, hoort dat zijn meester ter dood veroordeeld is, krijgt hij berouw. Hij brengt de dertig zilverlingen terug naar de tempel.
- A “Ik heb een zware fout begaan door een onschuldige uit te leveren. En nu wordt Hij zelfs gedood.”
- V De priesters en leiders zijn niet onder de indruk.
- A “Wat kan ons dat schelen. Dat is jouw probleem, los dat zelf op.”
- V Judas gooit de zilveren munten met een smak op de grond. Hij vlucht weg en verhangt zich.
- De hogepriesters rapen het geld op en overleggen:
- A “Aan dit geld kleeft bloed. We mogen het niet voor de tempel gebruiken.”
- V Ze besluiten er het land van de pottenbakker mee te kopen om daar vreemdelingen te begraven. Daarom heet dat stuk land nog steeds: Bloedakker.
- Zo gaat in vervulling wat de profeet Jeremia (32,6-10) heeft gezegd: ‘Ze namen de dertig zilverlingen, het bedrag dat de mannen van Israël

Hem waard vonden. Met dat geld kochten ze het land van de pottenbakker.'

- V Wanneer Jezus voor Pilatus wordt gebracht, vraagt die Hem op de man af:
- A "Ben Jij de koning van de Joden?"
- V Jezus antwoordt:
- J "U zegt het."
- V Daarop beschuldigen de priesters en leiders van het volk Hem van alles wat ze kunnen bedenken.
Jezus reageert er niet op.
Ten slotte neemt Pilatus weer het woord:
- A "Hoor Je niet wat ze over Je vertellen? Waarom dien Je hen niet van antwoord?"
- V Jezus reageert niet tot grote verwondering van Pilatus.
- V De Romeinse bestuurder heeft de gewoonte om op het joodse paasfeest één gevangene vrij te laten. Het volk mag kiezen wie. Barabbas is een beruchte gevangene. Daarom richt Pilatus zich tot het toegestroomde volk:
- A "Wie wil je dat ik vrijlaat, Barabbas of Jezus die Christus wordt genoemd?"
- V Pilatus weet dat de priesters jaloers zijn op het succes dat Jezus had bij de gewone mensen. En dat dit de echte reden is waarom ze Hem uit de weg willen ruimen. Op het moment dat hij dit overweegt en nog voor hij zijn beslissing kan nemen, komt er een boodschap van zijn vrouw:
- A "Pas op! Bemoei je niet met deze onschuldige man. Vannacht heb ik een vreselijke droom gehad, die met Hem te maken heeft."
- V Ondertussen hitsen de priesters en de leiders het volk op:
- A "Zeg tegen Pilatus dat hij Barabbas moet vrijlaten en Jezus ter dood laat brengen."
- V Opnieuw neemt Pilatus het woord:
- A "Wie van de twee moet ik vrijlaten?"
- V De opgezweept menigte roept als uit één mond:
- A "Barabbas! Barabbas!"
- V Pilatus kan hier niet tegenop en vraagt ten slotte:
- A "Wat moet ik dan doen met Jezus, die de Messias wordt genoemd?"
- V Ingefluisterd door zijn leiders, roept het volk:
- A "Aan het kruis met Hem! Aan het kruis!"
- V Pilatus voelt zich ongemakkelijk en probeert het nog eens:
- A "Hij heeft toch niemand iets misdaan?"

- V De menigte die bloed ruikt, roept steeds luider:
 A “Aan het kruis met Hem! Aan het kruis!”
 V Pilatus ziet in dat zijn tussenkomst het omgekeerde effect heeft. Hij vreest dat het volk in opstand komt. Daarom laat hij water brengen en wast zijn handen terwijl hij zegt:
 A “Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Het is jullie verantwoordelijkheid.”
 V Het uitzinnige volk schreeuwt:
 A “Ja, zijn dood is onze zaak. Zijn bloed mag ons worden aangerekend en zelfs onze kinderen.”
 V Daarop laat Pilatus Barabbas vrij en geeft de opdracht om Jezus te geselen alvorens Hem te laten kruisigen.

De soldaten nemen Jezus mee uit het paleis van Pilatus. Ze trekken zijn kleren uit en drijven de spot met Hem. Ze leggen een rode mantel op zijn schouders, vlechten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. In zijn rechterhand geven ze Hem een stok en vallen op hun knieën neer.

- A “Wij groeten U, koning van de Joden.”
 V Ze spuwen Hem in het gezicht, pakken de stok weer af en slaan ermee op zijn hoofd.
 Nadat ze Hem zo hebben bespot, trekken ze de rode mantel uit, doen Hem zijn kleren weer aan en leiden Hem weg om te kruisigen.
 Wanneer ze de stad uitgaan, zien ze een man die uit Cyrene komt. Hij heet Simon en wordt door de soldaten opgevorderd om Jezus te helpen bij het dragen van zijn kruis.
 De plaats waar Jezus zal gekruisigd worden, heet Golgota, wat Schedelplaats betekent. Als ze daar aankomen, geven de soldaten Jezus wijn te drinken die vermengd is met een bitter kruid. Het dient om de pijn te verdoven. Nadat Jezus ervan geproefd heeft, weigert Hij het verder op te drinken.
 Dan hangen de soldaten Jezus aan het kruis, waarna ze dobbelen om zijn kleren te verdelen. Ze hebben de opdracht om bij het kruis te blijven en Jezus te bewaken. Boven zijn hoofd hangen ze een bordje waarop de reden van zijn kruisiging staat: ‘Dit is Jezus, de koning van de Joden.’ Samen met Jezus worden twee misdadigers gekruisigd, de ene links, de andere rechts.
 Voorbijgangers schudden het hoofd en roepen Hem spottend toe:
 A “Jij bent toch de man die de tempel kan afbreken en in drie dagen weer opbouwen! Als je de Zoon van God bent, red dan Jezelf en kom van dat kruis af!”

- V Op dezelfde manier spotten ook de priesters, wetgeleerden en leiders van het volk.
- A “Anderen heb Je gered, maar Jezelf redden kan Je niet. Jij bent toch de koning van Israël. Kom nu maar eens van dat kruis, dan zullen we in Jou geloven. Jij vertrouwt toch op God? Zei Je niet dat Je de Zoon van God bent? Als God echt van Je houdt, dan moet Hij Je nu komen redden.”
- V De twee misdadigers die samen met Jezus zijn gekruisigd, beginnen op hun beurt Jezus te beschimpen.
- V Rond de middag wordt het opeens donker in het hele land. Drie uur lang blijft de duisternis hangen.
Aan het einde ervan roept Jezus met luide stem:
- J “Eli, Eli, lema sabachtani?” Mijn God, mijn God waarom hebt U Mij verlaten?
- V De omstanders zijn verward. Enkelen zeggen:
- A “Hij roept om de profeet Elia.”
- V Meteen doopt iemand een spons in zure wijn. Hij steekt die op een stok en wil Jezus laten drinken. De anderen houden hem tegen:
- A “Doe die spons weg. We willen zien of Elia Hem komt redden.”
- V Weer schreeuwt Jezus het uit en geeft de geest.
- V *Matteüs gebruikt nu krachtige beeldspraak om het goddelijk belang van Jezus' leven en dood te benadrukken.*
- V In de tempel scheurt het gordijn dat het allerheiligste afschermt. Het scheurt van boven naar beneden, middendoor. De aarde beeft. Rotsen splijten uiteen.
Jezus' geest verlaat zijn dode lichaam en opent de graven van gestorven heiligen en wekt hen tot leven. Na de verrijzenis van Jezus zullen ze net als Hij uit hun graven opstaan. Ze zullen naar de heilige stad Jeruzalem gaan, waar velen hen zullen herkennen.
- De Romeinse officier en zijn soldaten die Jezus bewaken, voelen de grond schudden. Ze zien al wat er gebeurt en worden bang. Hun ogen gaan open.
- A “Er is geen twijfel mogelijk. Deze man is echt de Zoon van God.”
- V Een eind verderop staat een grote groep vrouwen, die Jezus vanuit Galilea zijn gevolgd. Ze hebben steeds goed voor Hem gezorgd en kijken nu vanop een afstand bedroefd toe. Onder hen bevinden zich Maria uit Magdala en twee moeders van Jezus' leerlingen.

- V Wanneer de avond valt, arriveert Jozef, een rijke man uit Arimatea. Hij was een leerling van Jezus en vraagt aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mag meenemen. Pilatus is akkoord en geeft de opdracht om Jezus' lichaam aan Jozef over te dragen. Die wikkelt het in een doek van zuiver linnen en legt het in een graf dat hij voor zichzelf in een rots had laten uithouwen. Voor hij vertrekt, laat hij door enkele mannen een zware steen voor de ingang van het graf rollen. Maria uit Magdala en de andere Maria zitten troosteloos tegenover het graf. Ze zien hoe het dode lichaam van hun geliefde Meester in het graf wordt gelegd en welke zware steen de toegang verspert.
- V De dag erop is het sabbat en een groep hogepriesters en farizeeën gaat naar Pilatus.
- A "Heer, we willen u iets vragen. Toen die bedrieger Jezus nog leefde, heeft Hij gezegd: 'Drie dagen na mijn dood zal Ik uit de dood opstaan'. Geef daarom alstublieft het bevel om het graf drie dagen te bewaken. Anders komen zijn leerlingen het lichaam stelen en zullen ze tegen het volk zeggen: 'Jezus is uit de dood opgestaan.' En die laatste leugen is nog erger dan de eerste."
- V Pilatus die geen verdere problemen wil, gaat op hun vraag in.
- A "Ik geef je de nodige soldaten mee om het graf te bewaken. Ga nu en doe wat je nodig vindt."
- V De priesters en wetgeleerden gaan naar het graf en verzegelen het. Ze geven de soldaten opdracht om bij het graf te blijven en het geen enkel ogenblik te verlaten.

Dit lijdensverhaal uit het Matteüsevangelie is herschreven in eigentijdse taal door Hendrik Van Moorter, medewerker van Catechesehuis, Een huis voor spiritualiteit en geloofsbeleving.